

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114229816
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5114229816.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Picador - Zahradní město, s.r.o., so sídlom Mučednická 945/3, 616 00 Brno - Žabovřesky, Česká republika, IČ: 282 91 697, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom, so sídlom V. X, XXX XX Q., proti žalovanému: JUDr. Jaroslav Jakubčo, so sídlom kancelárie Z. G. X, XXX XX O. O., správca úpadcu: STAVOUNIVERZÁL, s.r.o., so sídlom Cesta do Rudiny 2262, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 380 458, zastúpenému zástupcom: Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, 010 01 Žilina, IČO: 47 258 608, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/58/2014-173 zo dňa 8. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/58/2014-173 zo dňa 8. januára 2020 potvrdzuje.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil (výrok I.). Samostatným výrokom rozhodol, že strany nemajú nárok na náhradu trov konania (výrok II.). Okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia poukázal na žalobu žalobcu zo dňa 08.09.2014, ktorou sa domáhal žalobca určenia popretej pohľadávky v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3K/1/2014. Okresný súd uznesením č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29.05.2019 prerušil konanie na tri mesiace od právoplatnosti uznesenia, a to na základe zhodného návrhu strán sporu na odročenie pojednávania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.06.2019. Okresný súd poukázal na ust. § 163 ods. 2 CSP a vzhľadom na skutočnosť, že návrh na pokračovanie v konaní nebol do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania podaný, okresný súd konanie zastavil. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania aplikoval ust. § 257 CSP. K prerušeniu konania, podľa záverov okresného súdu, došlo na základe zhodného návrhu strán sporu na odročenie pojednávania z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní. Návrh na pokračovanie v konaní mohla podať ktorákoľvek zo strán sporu. Keďže ani jedna tak neurobila, zodpovednosť za zastavenie konania možno pričítať obom sporovým stranám, a preto v tejto situácii okresný súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ust. § 257 CSP a rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal ani jednej strane sporu.

2. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Ako dôvod odvolania uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keďže odvolateľ mal za to, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca uviedol, že uplynutím trojmesačnej lehoty, ktorú vyjadril okresný súd v uznesení č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29.05.2019 o prerušení konania, došlo k odpadnutiu prekážky prerušenej veci a okresný súd mal pokračovať v konaní vo veci. Žalobca mal za to, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pokiaľ bolo

konanie zastavené z dôvodu, že v lehote šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29.05.2019, ktorým okresný súd prerušil konanie na tri mesiace, nebol doručený návrh okresnému súdu na pokračovanie v konaní od žiadnej zo strán sporu. Žalobca poukázal na Čl. 3 ods. 1 CSP s tým, že súd musí vykladať každé ustanovenie Civilného sporového poriadku v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Z dôvodu významu práva na súdnu ochranu v právnom štáte by žalobca zastavením tohto konania mal odňať právo na spravodlivý proces v prípade, ak by medzi sporovými stranami nedošlo k mimosúdnejmu riešeniu sporu. Žalobca mal za to, že okresný súd po uplynutí troch mesiacov od začiatku prerušenia konania mal pokračovať v konaní a umožniť žalobcovi zákonnými prostriedkami procesného útoku preukázať jeho tvrdenia uvádzané v doterajšom súdnom konaní. Navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie s návrhom, aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 18.03.2020 bolo odvolanie žalobcu doručené žalovanému prostredníctvom jeho zástupcu na vedomie z dôvodu, že ide o odvolanie proti procesnému rozhodnutiu o zastavení konania (č.l. 186 spisu).

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu postupom bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

5. Základom odvolania žalobcu bola námietka nesprávneho procesného postupu okresného súdu, ak po uplynutí troch mesiacov, lehoty stanovenej uznesením okresného súdu č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 o prerušení konania, nepokračoval v konaní o veci po odpadnutí prekážky prerušenej veci, t.j. po uplynutí trojmesačnej lehoty, ale konanie zastavil. Takýmto postupom žalobca mal za to, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Žalobca nesúhlasil s názorom okresného súdu, že mal byť doručený návrh na pokračovanie v konaní, keďže v zmysle Čl. 3 ods. 1 CSP, všeobecné súdy musia vykladať ustanovenia Civilného sporového poriadku tak, aby nedošlo k odňatiu práva na spravodlivý proces. Žalobca mal za to, že okresný súd po uplynutí troch mesiacov od začiatku prerušenia konania mal v konaní pokračovať a umožniť žalobcovi preukázať jeho tvrdenia v súdnom konaní.

6. Krajský súd pre vyhodnotenie odvolacieho dôvodu žalobcu považoval za podstatné oboznámiť sa s postupom okresného súdu, ktorý predchádzal napadnutému uzneseniu o zastavení konania a poukázal na citáciu rozhodného zákonného ustanovenia § 163 ods. 1, 2 CSP.

7. Podľa ust. § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

8. Podľa ust. § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

9. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní konanom pred okresným súdom zo dňa 22.05.2019 (č.l. 168, 169 spisu) vyplývalo, že právni zástupcovia sporových strán zhodne navrhli prerušenie konania v súlade s ust. § 163 ods. 1 CSP. Okresný súd samostatným uznesením č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 konanie prerušil na tri mesiace od právoplatnosti tohto uznesenia. V odôvodnení tohto uznesenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14.06.2019, okresný súd poukázal na ust. § 163 ods. 1, 2 CSP s tým, že konanie prerušil na obdobie troch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. Ďalej v odôvodnení tohto uznesenia okresný súd uviedol, že v prípade, ak ktorákoľvek strana sporu v lehote nepodá návrh na pokračovanie v konaní, okresný súd rozhodne v súlade s ust. § 163 ods. 2 CSP o zastavení konania.

10. Bolo nepochybne preukázané, že na základe zhodného návrhu právnych zástupcov sporových strán bolo konanie vo veci prerušené uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 na tri mesiace od právoplatnosti tohto uznesenia. Z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že ak je konanie prerušené, tak súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak takýto návrh nie je

podaný do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd obligatórne konanie zastaví. Práve z ust. § 163 ods. 2 CSP vyplýva následok zastavenia konania, ak po uplynutí šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nepodá ktorákoľvek strana návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote, t.j. do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Žalobca v odvolaní namietal, že vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte, by pre žalobcu zastavenie tohto konania znamenalo odňatie práva na spravodlivý proces v prípade, ak by medzi sporovými stranami nedošlo k mimosúdnejmu riešeniu sporu. K tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.5.2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že „Ak k mimosúdnejmu vyriešeniu sporu nedošlo, bolo povinnosťou žalobkyne, ak mala záujem, aby konanie pokračovalo, pred uplynutím šesťmesačnej lehoty urobiť dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Neobstojí preto argumentácie žalobkyne, že procesnú aktivitu v tomto smere mal uskutočniť sám súd prvej inštancie, pretože súd má takúto povinnosť len v konaniach prerušených podľa § 162 CSP a § 164 CSP. V konaniach prerušených podľa ust. § 163 CSP je ich pokračovanie, ako už bolo uvedené vyššie, viazané na dispozičný úkon strany sporu, ktorý ale v preskúmvanej veci žalobkyňa (a ani žalovaný) v zákonom stanovenej lehote neurobila. Súd prvej inštancie nemal preto inú možnosť, než v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť.“ Krajský súd preto v zhode aj so záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že okresný súd nemal inú možnosť, než v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť. Išlo o vecne správny postup okresného súdu, ktorý nebol v rozpore so zákonným ustanovením, a teda nedošlo ani k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

11. Krajský súd dodáva, že právoplatnosťou uznesenia okresného súdu č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 o prerušení konania na tri mesiace, od právoplatnosti tohto uznesenia začala sporovým stranám, t.j. aj žalobcovi plynúť šesťmesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Obidve sporové strany do uplynutia tejto lehoty zostali v tomto smere nečinné a návrh na pokračovanie v konaní nepodali. Z dôvodu tejto procesnej nečinnosti sporových strán, t.j. z titulu absencie návrhu na pokračovanie v konaní, potom bol vecne správny a zákonný postup okresného súdu, ktorý konanie zastavil, keďže nastúpil tu dôsledok vyplývajúci priamo zo zákona, a to z ust. § 163 ods. 2 CSP. V súvislosti so svojimi závermi, krajský súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020, z ktorého rovnako vyplýva v zmysle jeho odôvodnenia pod odsekom 14.3 záver, že uplynutím lehoty 6 mesiacov od prerušenia konania právny poriadok predpokladá, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote nepodá, tak nastáva predvídateľný následok vo forme zastavenia konania v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP. Ústavný súd Slovenskej republiky rovnako k zákonnej úprave ust. § 163 ods. 2 CSP vyslovil, že na pokračovanie prerušeného konania je potrebný návrh. V danom konaní takýto návrh na pokračovanie v konaní zo strany žalobcu ani žalovaného podaný nebol, hoci v uznesení Okresného súdu Žilina č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 boli poučení, že ak ktorákoľvek strana sporu v lehote do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní nepodá, tak súd rozhodne v súlade s ust. § 163 ods. 2 CSP o zastavení konania.

12. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval tým, že uplynutím trojmesačnej lehoty, ktorá bola stanovená v uznesení okresného súdu č.k. 26Cbi/58/2014-170 zo dňa 29. mája 2019 o prerušení konania, došlo k odpadnutiu prekážky prerušenej veci a okresný súd mal pokračovať v konaní vo veci, tak ani v tomto smere odvolacia argumentácia nebola opodstatnená. Opätovne k uvedenému odvolaciemu dôvodu žalobcu krajský súd upriamuje pozornosť na celé rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.5.2018, v ktorom sa v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia poukazuje na to, že Okresný súd Žilina uznesením z 24. októbra 2016 č.k. 17C/453/2015-360 prerušil konanie na šesť mesiacov a i za takéhoto stavu znenia uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za to, že bol zákonne potrebný návrh na pokračovanie v konaní. Rovnako aj v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020 sa poukazuje na uznesenie okresného súdu č.k. 2 CbZm 60/2016-362 z 5. februára 2018, ktorým sa konanie prerušilo najmenej na tri mesiace podľa ust. § 163 ods. 1 CSP, pretože strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie a Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 163 ods. 2 CSP poukázal na to, že ak nie je návrh na pokračovanie v konaní podaný, tak nastáva zákonne predvídateľný následok zastavenia konania vyplývajúci z ust. § 163 ods. 2 CSP.

13. Krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cob/221/2019 zo dňa 03.12.2019, v ktorom Krajský súd v Žiline ako súd odvolací vyjadril, že v zmysle výslovného

znenia ust. § 163 ods. 2 CSP sa pre pokračovanie v konaní vyžaduje procesná iniciatíva jednej alebo oboch procesných strán v podobe návrhu na pokračovanie v konaní, ktorý musí byť podaný v zákonom stanovenej lehote šiestich mesiacoch od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak v tejto lehote návrh na pokračovanie nie je podaný, súd konanie zastaví, t.j. dochádza k zastaveniu konania z titulu procesnej nečinnosti sporových strán. Ak v stanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie konania, t.j. žalobca nevyužil svoje zákonné oprávnenie, aby bolo pokračované v prerušenom konaní svojou vlastnou procesnou iniciatívou, tak potom zastavením konania napadnutým uznesením okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu žiadneho práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, tak ako to vyjadroval už Krajský súd v Žiline v odôvodnení uznesenia sp.zn. 14Cob/221/2019 zo dňa 03.12.2019. Aplikáciou a výkladom ust. § 163 ods. 2 CSP, na základe ktorého bolo napadnutým uznesením okresného súdu konanie zastavené, neboli porušené ani princípy výkladu vyjadrené v Čl. 3 ods. 1 CSP, na ktorý poukazoval žalobca v odvolaní. Krajský súd však poukazuje aj na ods. 2 Čl. 3 CSP, v zmysle ktorého výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa ods. 1. Práve v zmysle Čl. 3 ods. 2 CSP je v ust. § 163 ods. 2 CSP jasne a nepochybne slovne vyjadrené, že ak návrh na pokračovanie v konaní nepodá strana do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, tak súd konanie zastaví.

14. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd konštatuje s prihliadnutím aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, že ak okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil, tak nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené ako vecne správne.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Podľa výsledku odvolacieho konania, úspešnou sporovou stranou bol žalovaný, ktorému však v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, pokiaľ odvolanie žalobcu bolo zaslané žalovanému na vedomie bez vyjadrenia žalovaného, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.